

det jo bekendt, at Udlændinge i høi Grad benytte vore Rystkræftninger til Fiskeri og tjene betydelige Summer ved Fiskeri baade langs Vestkysten af Jylland og naar Island og viftnok ogsaa ved Færøerne. Naar der nu er Folk, som stille sig i Spidjen for et Foretagende, hvorved dette Udbytte af Fiskeriet væsentlig dog vil komme Danske tilgode, tror jeg, at der maa være en stærk Opfordring til at komme et saadant Selskab til Hjælp, især da det er noget faagodt som Nyt, der skal indføres her. Jeg har derfor troet, at der var Opfordring til at komme Foretagendet til Hjælp, og jeg kan ikke se, at de Grunde, som ere blevne anførte af Odsføreren derimod, have en saa stor Betydning, at man derfor skulde lade sig afholde fra at gjøre, hvad man ellers vilde gjøre. Det, man egentlig har beklaget sig over med Hensyn til de fremmede Fiskere, er, saavidt jeg har forstaaet det, at de bruge Bundsløbevaad; dette er jo ganske vist forbudt efter vor Lovgivning, men Udlændinge kan det jo være vanskeligt at kontrollere og faae fat paa, naar man veed, at de have begaaet en Overtrædelse af Loven, hvorimod det overfor Indlændinge vil være lettere at forhindre, at de gaa frem paa en uilskelig Maade. Der til kommer, at det Forhold, hvori dette Selskab kommer til at staa til Ministeriet, gjør, at det kan siges ligefrem at staa under Indvrigsministeriets Kontrol. Jeg tror derfor, at man ikke behøver at frygte for, at der fra dets Side skal finde saadanne Misbrug Sted som de, der slagtes over, at Udlændinge begaa, og jeg vil ogsaa antage, at et indenlandsk Selskab vil være den bedste Kontrol overfor de Udlændinge, som drive Fiskeri paa vore Ryster. Med Hensyn til, hvorvidt Foretagendet vil komme til at gavne eller skade vore egne Fiskere, har den ærede Odsfører yttet, at det muligvis vil gaa ud over disse; det tror jeg ikke. Jeg tror dels, at de ville faae Leilighed til at tage Del i dette større Fiskeri, og dels tror jeg, at, naar et Fiskeriselskab kommer i Gang paa vore Ryster, saa vil dette sørge for at faae bedre Afsetningsforhold bragte tilveie end de, der hidtil have været, hvilket naturligvis ogsaa vil komme vore Fiskere tilgode. Jeg skal derfor anbefale, at denne Bevilling bliver staaende, som den er givet, og skal kun endnu med Hensyn til Summen, som den angaar, bemærke, at denne jo kun er ringe. Der som Foretagendet lykkes, som man jo maa forvente, saa vil der ikke blive noget Tab for Statskassen; dersom det møder Vanskeligheder i det første Aar, som hæves efterhaanden, saaledes at Selskabets Aktier give Udbytte, saa vil Staten imidlertid have erhvervet Aktier, og i saa Tilfælde vil der jo ikke blive noget Tab. Kun i det Tilfælde, at det hele Foretagende skulde mislykkes, vil der blive Tab.

C. A. Sausen: Den foreliggende Sag er en saadan, der interesserer mange Menneſter

i den Egn, jeg har den Ære at repræsentere, og ogsaa udenfor den langs med hele Jyllands Vestkyst, og det har givet Anledning til, at jeg, under mit Ophold hjemme for kort Tid siden, hist og her har talt med Folk, der vare inde i disse Forhold, og som kunde give mig Oplysning om Hensigtsmæssigheden og Ikke-Hensigtsmæssigheden af den Foranstaltning, hvorom her er Tale. Jeg har, uagtet jeg har søgt de mest Sagkyndige, ikke truffet paa en Æneste, uden at de have været imod denne Foranstaltning, imod, at et saadant Beløb bevilgedes af Staten til det her omhandlede Fiskeri, og det, fordi de ere overbeviste om, at det vil være til stor Skade for den fattige Fiskerbefolkning, der bor langs Vestkysten, idet en Foranstaltning som denne vil forstyrre deres daglige Fiskeri og ødelægge mange af deres Redskaber, et Tab, som de ikke kunne taale, og for hvilket de i Reglen ikke kunne vente at faae nogen Erstatning. Denne Foranstaltning vil endvidere, hvad jeg anser for saare vigtigt, have til Følge, at Fiskene, som fanges — som allerede antydet af den ærede Odsfører —, ville blive bragte til Søbjerg eller en anden Gavn, hvorved der berøves Befolkningen den daglige Føde, som den kan have af den Fisk, der bliver kasteret af den Mangfoldighed, som daglig kommer til Kysten; den kassable Fisk spiller nemlig en meget stor Rolle hos den fattige Befolkning, der ikke selv kan fiske, og som undertiden i 14 Dage maaske ikke faar Andet, end hvad der kan blive tilovers fra Dagens Fangst. Disse Folk gaa ned til Stranden og faae der mangt et Maaltid, som de iletikke kunne undvære til deres Ophold, og som de ganske ville blive berøvede, naar denne Fangst føres til Søbjerg. Jeg skal ikke gaa i Detail med Hensyn til Forholdet mellem dette Travl-fiskeri, som der har været faamegen Modstand imod, og det andet Fiskeri, der foregaar med almindelige Fiskeredskaber; men det forekommer mig, at der er megen Sandsynlighed for, at det ene kun kan drives paa det andet's Bekostning. Jeg er ogsaa idag kommen til Rundskaab om, at Ministeriets Fiskerikonſulent anser den her omhandlede Foranstaltning for at være meget skadelig, og til disse forskjellige Underſøgelser af sagkyndige Mænd støtter jeg mig, naar jeg erklærer at ville stemme for Forslaget, saaledes som det foreligger fra Finantsudvalget. Vil man derimod indhente nærmere Oplysninger — der er ikke, saa vidt jeg ser, indhentet tilstrækkelige — fra forskellige Punkter af Stranden, og hvis man saa derefter maaske kom til at gribe Sagen an paa en anden Maade, saaledes nemlig, at Regjeringen kom de forskellige Fiskerleier til Hjælp, saa at de selv kunde danne Aktieselskaber, og Understøttelsen paa den Maade kom dem mere eller mindre tilgode alleſammen, saa vilde jeg anse det for en langt heldigere Foranstaltning; men jeg anser det for urigtigt overhovedet at træffe nogenſomhelst Foranstaltning,